

L'impacte espectacular de la fase expansiva del cranc blau al delta de l'Ebre està superant fins i tot les pitjors expectatives. Analitzem l'informe sobre l'estat de la qüestió entregat a la Generalitat i parlem amb la seua autora i amb pescadors i aqüicultors

El cranc blau creix i s'expandix amb voracitat a les Terres de l'Ebre

Terres de l'Ebre Francesc Millán

La preocupació per la creixent presència del cranc blau a les Terres de l'Ebre –especialment a les aigües del Delta, però ara també al riu– també és present a les xarxes socials. La setmana passada, es va viralitzar un vídeo gravat suposadament a l'Encanyissada. A les imatges, un home mostra, sorprès, la quantitat de crancs blau que hi ha encallats al voltant d'unes xarxes. És difícil comptar quants n'hi ha, però en pocs metres se'n veuen desenes i desenes, amuntegats a la superfície de l'aigua. Este episodi, però, no és, ni molt menys, aïllat: des de l'agost del 2016, quan van començar a comercialitzar el cranc blau a la llotja de Sant Carles de la Ràpita i fins a l'agost passat, han arribat a les llotges ebreques fins a 40 tones d'este crustaci. I sembla que això anirà a més.

I és que fa dos setmanes, el Govern de la Generalitat compareixia per a mirar d'abordar la situació i fixar un pla: tal com va avançar a este setmanari el director general de Pesca, Sergi Tudela, davant la impossibilitat d'erradicar l'espècie, s'optava per afavorir la pesca massiva i la comercialització del crustaci per a controlar-ne l'expansió imparable. **“La idea de l'erradicació d'esta espècie ja està descartada. La velocitat d'implantació i dispersió és enorme. L'única manera de contenir la població de cranc blau en uns marges acceptables és mitjançant una intensa explotació comercial de l'espècie”**, recalca el mateix Tudela, hores després, en una roda de premsa a Tortosa. Mentrestant, el neguit entre la població –especialment la pesquera– creix degut als danys que el cranc blau està ocasionant a les espècies, a la seua fauna, i en l'ecosistema local.

SENSE DEPRÉDADOR NATURAL
La compareixença del govern a Tortosa servia, a més, per a presentar els resultats d'un informe que, bàsicament,

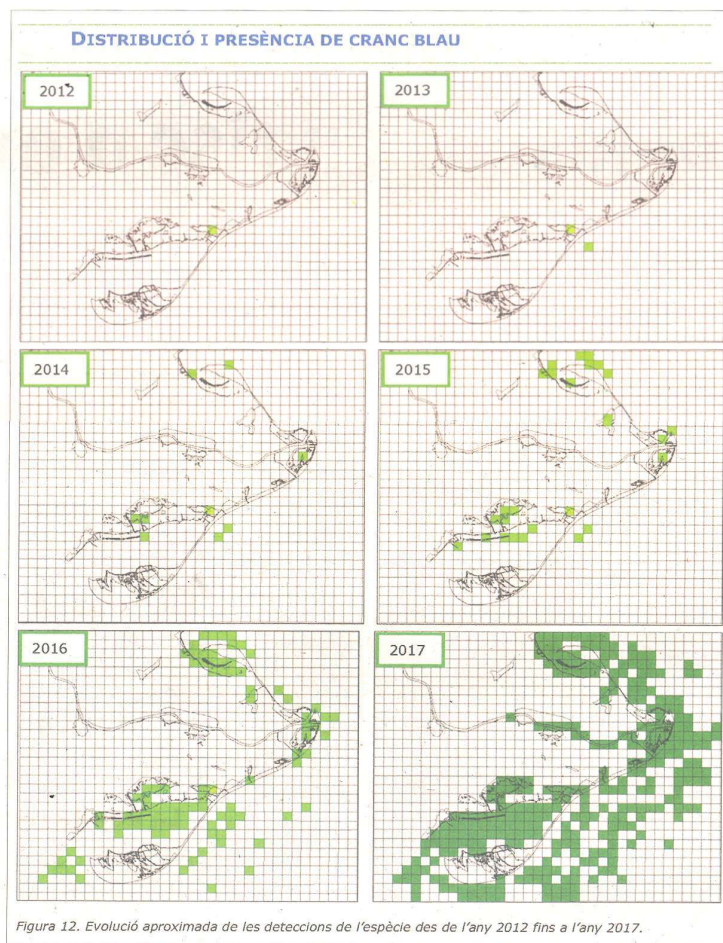

Figura 12. Evolució aproximada de les deteccions de l'espècie des de l'any 2012 fins a l'any 2017.

Imatge gràfica extreta de l'informe sobre l'estat actual del cranc blau al sud de Catalunya.

ment, s'havia centrat a estudiar quin és l'estat actual del cranc blau al sud de Catalunya. **“De moment l'espècie es troba en una fase de creixement” i tot i la gran expansió “encara no hem arribat a un punt d'equilibri”**, apuntava Verònica López, biòloga encarregada de l'estudi. **“El cranc blau està seguint el mateix patró**

que la resta d'espècies invasores biològiques, que tenen una fase de creixement exponencial per a expandir-se i no arriben a un equilibri fins que no hi ha una falta de recursos tròfics o altres factors com la predació o competència. No estem en esta fase d'equilibri, això és molt important”, afegia. Esta setmana, la

mateixa Verònica López, en declaracions al SETMANARI L'EBRE, aprofundia en esta tesi: **“Un dels principals objectius ara és trobar els punts febles de l'espècie per a mirar d'atacar-los”**, comenta. El fet que siga una espècie molt resistent i amb una immensa capacitat per a reproduir-se i expandir-se dificulta esta tasca.

“A la nostra zona pràcticament no hi ha depredadors naturals que el puguem combatre. Només el pop, però ha de ser suficientment gran, i això no acostuma a passar”, explica López. Per tant, com s'ha reiterat en les últimes setmanes, l'única manera de mirar d'alleugerir la situació és a través de l'increment de la seua pesca. **“Sembla que esta espècie ha vingut per a quedar-se. Al nostre territori, els catxels, el musclo, o la tellerina són espècies que [per culpa del cranc blau] es podrien trobar en potencial perill d'extinció”**, continua la biòloga. Pel que fa a la percepció social, **“gairebé el 98% dels entrevistats veuen l'espècie com una**

Ja ha acabat gairebé amb la població de cranc verd autòcton i ara n'amença d'altres

amença, tant per a la pesca com per a l'ecosistema”, segons recull l'informe a què ha tingut accés esta publicació.

Però, fins al moment, l'espècie que sembla que més ha patit els seus efectes ha sigut el cranc verd. Abans de l'arribada del cranc blau, la pesca del cranc verd es mantenia estable amb una mitjana de 500 quilos mensuals de vendes, per exemple, a la Confraria Verge del Carme, a Sant Carles de la Ràpita. Ara, la seua pesca és pràcticament residual: gairebé no se'n troben. **“Els pescadors diuen que la seua presència a les nostres aigües s'ha convertit en testimonial”**, recalca López, que apunta que no hi ha dubte que es tracta d'una espècie invasora –i no només exòtica–, ja que està atacant directament espècies autòctones del territori. Un altre exemple que Verònica López posava és la situació que viu la Badia: **“S'estava treballant per a convertir la Badia en una zona de cultiu potencial de cloïssa, ara amb la presència del cranc blau serà gairebé**